

РЕШЕНИЕ

№ 4717

гр. София, 13.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 2 състав, в публично заседание на 15.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Иванова

при участието на секретаря Ива Лещарова, като разгледа дело номер **4423** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/.

Образувано е по жалба на „ВГ-6“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя К.-К. Д., чрез адв. Р. М. и адв. О. Т., срещу Решение № СП-5 от 28.03.2019 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, с което е установено, считано от 31.07.2015 г., нетно специфично производство на електрическа енергия в размер на 200 kWh, въз основа на което е определена преференциална цена за вятърни електрически централи, работещи до 2 250 часа по т.8 от Решение № Ц-010 от 30.03.2011 г. на КЕВР, във връзка с Решение № Ц-013 от 28.06.2006 г.

С жалбата се иска оспореното решение да бъде прогласено за нищожно, алтернативно незаконосъобразно, като издадено от некомпетентен орган, при съществени нарушения на административнопроизводствените правила, неспазване на законоустановената форма и в противоречие с материалноправните разпоредби. Поддържа се, че обжалваното решение е нищожно, тъй като при отмяната на решение № СП-1 от съда, преписката не е връщана на органа за ново произнасяне, поради което КЕВР не е имал правомощие да се произнесе отново. Твърди се, че са допуснати редица процесуални нарушения при издаване на процесното решение, което от своя страна било и немотивирано и издадено в нарушение на материалния закон.

В съдебно заседание дружеството жалбоподател е представлявано от адв. М., който поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена. Излага подробно становище в

депозирани писмени бележки. Претендира разноски, за които е представен списък. Ответникът – Комисия за енергийно и водно регулиране, чрез юрк. Б., оспорва жалбата, като я счита за недопустима. Излага аргументи в депозирано писмено становище. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение, като прави възражение за прекомерност на претендираното от жалбоподателя адвокатско такова. Заинтересованата страна „Национална електрическа компания“ ЕАД, чрез юрк. М., която моли жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение, като също прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, претендирано от жалбоподателя.

Заинтересованата страна „ЧЕЗ ЕЛЕКТРО БЪЛГАРИЯ“ АД, с ново наименование „ЕЛЕКТРОХОЛД ПРОДАЖБИ ЕАД, дава становище (л. 238, л.273) за неоснователност на жалбата и претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованите страни „EVN България Електроснабдяване“ ЕАД, „ЕНЕРГО-ПРО ПРОДАЖБИ“ АД и Фонд за сигурност на електроенергийната система, в съдебно заседание не са представлявани.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител и не е заявила становище по жалбата.

Административен съд София- град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, прецени събраните по делото доказателства и служебно, на основание чл. 168, ал.1, вр. чл. 146 от АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното от фактическа и правна страна:

С решение № 1177/23.02.2018г. по адм. дело № 8522/2015г. по описа на АССГ е отменено по жалбата на „ВГ-6“ ЕООД Решение № СП-1 от 31.07.2015г. на Комисията за енергийно и водно регулиране, в частта му по т.1.7 и т.1.8, в която е определено нетното специфично производство на електрическа енергия, въз основа на което са определени преференциалните цени в Решение № Ц-10 от 30.03.2011г. на КЕВР в размер на 2000 kWh и 2300 kWh , при определената цена – 188.29 лв/MWh, без ДДС и 172,95 лв/MWh, без ДДС, за вятърни електрически централи, работещи до и над 2250 часа. За да отмени оспореното решение, съдът е приел, че същото е напълно лишено от мотиви, изразяващи се във фактическите обстоятелства и конкретните данни, на базата на които е определено нетното специфично производство, взето предвид при фиксиране на преференциалните цени в решение № 010/2011 г.

С решение № 1115/28.01.2019г. по адм. дело № 5284/2018г. по описа на ВАС е обезсилено решение № 1177 от 23.02.2018г. по адм.дело № 8522/2015 г. на АССГ в частта му, с която е отменено решение № СП-1 от 31.07.2015 г. на КЕВР по т.1.8 и е прекратено производството по адм.дело № 8522/2015 г. на АССГ в тази му част; оставено е в сила решение № 1177 от 23.02.2018 г. по адм.дело № 8522/2015 г. на АССГ в останалата му част, в която по жалба на "ВГ-6" ЕООД, е отменено решение № СП-1 от 31.07.2015 г. на КЕВР по т.1.7.

След постановяване на решение № 1115/28.01.2019г. по адм. дело № 5284/2018г. по описа на ВАС, със Заповед № 3-Е-21/21.02.2019г. на Председателя на КЕВР (л.121), е наредено да се сформира работна група със задача в срок от 45 дни и при спазване на задължителните указания, дадени с решение № 1177 от 23.02.2018 г. по адм.дело № 8522/2015 г. на АССГ, да извърши проучване на данните и документите, свързани с определянето на нетното специфично производство на електрическа енергия, въз основа на което са определени преференциалните цени в Решение № Ц-10 от

30.03.2011г. на КЕВР за вятърни електрически централи работещи до 2 250 часа и въз основа на правеното проучване да изготви доклад и проект за решение.

Изготвен е доклад вх. № Е – Дк-184/25.03.2019г. от Дирекция „Електроенергетика и топлоенергетика“ и Дирекция „Правна“ в КЕВР (л.106), с който се предлага на Комисията да приеме решение за установяване на нетното специфично производство на електрическа енергия, въз основа на което са определени преференциалните цени в Решение № Ц-010 от 30.03.2011г. на КЕВР, по т. 8 - за вятърни електрически централи работещи до 2250 часа, във връзка с Решение № Ц-013 от 28.06.2006г. на ДКЕВР.

На 28.03.2019г. е проведено закрито заседание на КЕВР на което е прието процесното Решение № СП-5, с което е установено, считано от 31.07.2015г., нетно специфично производство на електрическа енергия в размер на 2000 kWh, въз основа на което е определена преференциалната цена на вятърни електрически централи работещи до 2 250 часа по т. 8 от Решение № Ц-010 от 30.03.2011г. на КЕВР, във връзка с Решение № Ц-013 от 28.06.2006г. на КЕВР. Според приложеното по делото извлечение от протокола от заседанието(протокол на л. 87), решението е взето с единодушие от присъствалите седем членове на Комисията, от които четирима със стаж в енергетиката.

При така установената фактическа обстановка съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, тъй като е подадена в срок, от лице, имащо правен интерес от обжалването. За да приеме това съдът намира, че жалбоподателят произвежда електрическа енергия от възобновяеми източници чрез енергийни обекти – „малка ветрова електроцентрала с 2 бр. ветрогенератор V. V90 2 MW и кабелни линии СрН 20 kV“, за която е издадено разрешение за ползване № СТ-05-993/11.08.2009 г. (л. 56), издадено от ДНСК. Представен е договор за присъединяване на обект на независим производител на електрическа енергия № 91-ДУА-2141/29.08.2006/24.01.2006-4005-ВГ-04.03.2000 (л.56), съгласно който Е.ОН България Мрежи АД се задължава да присъедини към собствената си електроразпределителна мрежа електрическата централа на производителя ВГ-6 ЕООД, с обща мощност 4 000 kW, в ПИ с №№ 002017-I и 002017-II по плана за земеразделяне на [населено място], общ. К.. Приложен е и Договор за компенсиране с премии с производител по Закона за енергията от възобновяеми източници от 21.10.2018 г. След като дружеството жалбоподател произвежда електрическа енергия от възобновяем източник, то размерът на НСП, предмет на определяне с решение № СП-5/2019г. го включва в категорията адресат на акта. Нетното специфично производство на електрическа енергия е един от елементите за определяне на преференциална цена, по която общественият доставчик, съответно крайните снабдители, изкупуват произведената енергия от възобновяеми източници. Коректно определените стойности на средногодишното количество произведена енергия гарантират на производителите изкупуването ѝ на преференциална цена в съответствие с предвиждането на чл.18, ал.6 от Закона за енергията от възобновяеми източници (редакция съгласно ДВ, бр., бр.17 от 2015 г., в сила от 6.03.2015 г.). Решението за определяне на нетното специфично производство проявява действие не само по отношение на обществения доставчик и крайните снабдители за изкупуване на енергията, но и по отношение на производителя, който има законен интерес за гарантирано изкупуване на произведената от него енергия. С определянето на нетно специфично производство се определя максималното количество енергия, което

крайният снабдител е задължен да закупи по преференциални цени, което обуславя и правния му интерес от обжалване. С оглед изложеното съдът намира възраженията на ответника, както и на заинтересованата страна „Национална електрическа компания“ ЕАД, изложено в писмено становище (л.233) за недопустимост на жалбата поради наличие на предпоставките на чл. 159, ал. 4 АПК, за неоснователни.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна, по следните съображения:

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

С § 16, т.3 от ПЗР на ЗИДЗЕ, обн.ДВ,бр.56 от 2015г., в сила от 24.07.2015г., са направени изменения на чл.31, ал.5, т.1 от ЗЕВИ. С последната разпоредба се създава задължение на обществения доставчик, съответно крайните снабдителни, да изкупуват произведената електрическа енергия от възобновяеми източници по преференциална цена, за количествата електрическа енергия до размера на нетно специфично производство на електрическа енергия, въз основа на което са определени преференциални цени в съответните решения на комисията, с изключения на обектите по чл.24, т.3 от ЗЕВИ.

С § 17 от ПЗР на ЗИДЗЕ, обн. ДВ, бр.56 от 2015г. законодателят е задължил КЕВР в срок до 31.07.2015г., в съответствие със ЗЕВИ да приеме решение, с което да установи нетно специфично производство на електрическа енергия, въз основа на което са определени преференциални цени в съответните решения на КЕВР, приети до влизане в сила на закона -24.07.2015г.

В изпълнение на това си правомощие с Решение № СП-1 от 31.07.2015г., КЕВР е определила нетното специфично производство (НСП) на електрическа енергия, въз основа на което са определени преференциалните цени в Решение № Ц-10 от 30.03.2011г. на КЕВР. /по т.1.7/ Последното е отменено с решение № 1177/23.02.2018г. по адм. дело № 8522/2015г. по описа на АССГ, оставено в сила по т.1.7 с решение № 1115/28.01.2019г. по адм. дело № 5284/2018г. по описа на ВАС.

На 28.03.2019 г. е издадено оспорваното в настоящото производство Решение № СП-5/28.03.2019 г. на Комисия за енергийно и водно регулиране, с което е установено, считано от 31.07.2015 г., нетно специфично производство на електрическа енергия в размер на 2 000 kWh, въз основа на което е определена преференциалната цена на вятърни електрически централи, работещи до 2 250 часа, по т. 8 от Решение № Ц-10 от 30.03.2011 г. на КЕВР, във връзка с Решение № Ц- 013 от 28.06.2006 г. на КЕВР.

Оспореният административен акт е приет с единодушие, от компетентен орган, в законен състав. Неоснователни са застъпените в касационната жалба доводи за нищожност, а в условията на евентуалност – за незаконосъобразност, на обжалваното съдебно решение поради изтичане на законоустановения в § 17 от ПЗР на ЗИД на ЗЕ срок за произнасяне – до 31.07.2015 г.

Както е посочено по-горе с § 17 от ПЗР на ЗИД на ЗЕ (обн. ДВ, бр. 56 от 24.07.2015 г.) изрично е възложено на КЕВР, в срок до 31.07.2015 г., в съответствие със ЗЕВИ, да приеме решение, с което да установи НСП на електрическа енергия, въз основа на което са определени преференциалните цени в съответните решения на КЕВР, приети до влизане в сила на този закон – 24.07.2015 г. В този смисъл КЕВР е компетентна да постанови такова решение по силата на действащата към датата на издаването му

законова разпоредба на § 17 от ПЗР на ЗИД на ЗЕ (ДВ бр.56/2015 г., в сила от 24.07.2015 г.) Същата законова разпоредба оправомощава Комисията да постанови решението си със задна дата, доколкото с него следва да установи НСП на електрическа енергия, въз основа на което вече са определени преференциалните цени в съответните решения на Комисията, приети до влизане в сила на този закон. Правомощието на КЕВР не е преклузирано с изтичането на срока до 31.07.2015 г. Това е така, тъй като определеният в § 17 от ПЗР на ЗИД на ЗЕ срок не е преклузивен и с изтичането му не се погасява правомощието на КЕВР за издаване на акта. Да се отрече законовата компетентност на КЕВР означава наличие на празнота и невъзможност за прилагане на императивната норма на чл. 31, ал. 5, т. 1 ЗЕВИ (изм. ДВ, бр. 56 от 2015 г., в сила от 24.07.2015 г.). Безспорно е установено по делото, че спорното решение на КЕВР е постановено след отмяната на т. 1.7 от Решение № СП-1 от 31.07.2015 г. на КЕВР с Решение № 1177 от 23.02.2018 г., постановено по адм. д. № 8522 по описа на АССГ за 2015 г., оставено в сила с Решение № 1115 от 28.01.2019 г., постановено по адм. д. № 5284 по описа на Върховния административен съд за 2018 г. Това означава, че определеният в § 17 от ПЗР на ЗИД на ЗЕ срок е спазен с постановяване на Решение на КЕВР № СП-1 от 31.07.2015 г. и за времето от датата на обжалване на същото в частта му по т. 1.7 до датата на влизане в сила на съдебното решение, с което този акт е частично отменен.

Съдът споделя аргументите на КЕВР, че обжалваното Решение № СП-5 от 28.03.2019 г. е с констативен характер, тъй като с него се установяват стойности, които са заложили в Решение № Ц-10 от 30.03.2011 г. В практиката е установено, че актът има само констативен характер, тъй като с него се установяват стойности, които вече са били заложили във влязлото в сила Решение № Ц-010 от 30.03.2011 г. на КЕВР в частта му по т. 8. С този акт не се определят стойности на НСП към настоящия момент, а в изпълнение на закона, се установяват използваните през годините при определяне на цените на електрическата енергия стойности на производителността на съответната група централи. Съгласно дефиницията по §1, т. 29 от допълнителните разпоредби на Закона за енергията от възобновяеми източници „нетно специфично производство на електрическа енергия“ е средногодишното производство на електрическа енергия от 1 kW инсталирана мощност съгласно решението на Комисията за енергийно и водно регулиране след приспадане на собствените нужди. Съгласно дефиницията в §1, т. 6 от допълнителните разпоредби на Закона за енергията от възобновяеми източници "енергия за собствени нужди е количеството енергия, потребявана при работата на съоръженията и инсталациите, чрез които се осъществява производството на енергия от възобновяеми източници". В този смисъл решение № 4360 от 25.04.2023 г. по адм. д. № 10608/2021 г. на ВАС, Трето отделение. При издаването му не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила.

Решение № СП-5 от 28.03.2019 г. на КЕВР съдържа в мотивите си фактически и правни основания, както и съображенията, които са ръководили Комисията да издаде административния акт в този му вид и съдържание. В този смисъл чрез мотивите е представен подходът на административния орган за конкретния случай, какви фактически констатации е направила Комисията и как е приложила към тях разпоредбите на ЗЕ и ЗЕВИ. Същото е издадено от административен орган, в рамките на възложената му от закона материална компетентност, при спазване на установената форма и липса на допуснати съществени нарушения на

административнопроизводствените правила. Актът съдържа конкретни фактически и правни основания за приемането му. Изрично в него, като правно основание, са посочени относимите за приемането му разпоредби на § 17 от ПЗР на ЗИД на ЗЕ, във връзка с чл. 31, ал. 5, т. 1 ЗЕВИ и § 1, т. 29 от ДР на ЗЕВИ.

Посочването на чл. 173, ал. 2 АПК, във връзка с Решение № 1177 от 23.02.2018 г., постановено по адм. д. № 8522 по описа на АССГ за 2015 г., оставено в сила с Решение № 1115 от 28.01.2019 г., постановено по адм. д. № 5284 по описа на Върховния административен съд за 2018 г. също не обосновава различен извод. В решението са изложени и възприетите от Комисията факти и обстоятелства, въз основа на които тя е установила определеното с решението НСП. Решението за установяване на НСП касае определената по т. 8 от Решение № Ц-10 от 30.03.2011 г. на КЕВР цена, т.е. препраща към ценовото решение, в което е определена преференциалната цена на групата производители - вятърни електрически централи, работещи до 2 250 часа, и в този смисъл няма самостоятелно значение извън посоченото ценово решение, което е в сила. Източниците на информация за определяне на стойности на ценообразуващи елементи при определяне на преференциалните цени за продажба на електрическа енергия, произведена от вятърни електрически централи, включително средногодишна продължителност на работа на централите са посочени в мотивите на ценовото решение.

С оглед горното, съдът намира възраженията за липса на мотиви в процесното решение за неоснователни.

Съгласно чл. 32, ал. 1 от ЗЕВИ, КЕВР определя преференциални цени за изкупуване на електрическата енергия, произведена от възобновяеми източници, с изключение на енергията, произведена от водноелектрически централи с инсталирана мощност над 10 MW ежегодно в срок до 30 юни или когато в резултат на извършен анализ на ценообразуващите елементи по ал. 2 констатира съществено изменение на някой от тях. На основание чл. 32, ал. 2 от ЗЕВИ преференциалните цени по ал. 1 се определят по реда на съответната наредба по чл. 36, ал. 3 ЗЕ, като се отчитат видът на възобновяемия източник, видовете технологии, инсталираната мощност на обекта, мястото и начинът на монтиране на съоръженията, както и: инвестиционните разходи; нормата на възвращаемост; структурата на капитала и на инвестицията; производителността на инсталацията според вида технология и използваните ресурси; разходите, свързани с по-висока степен на опазване на околната среда; разходите за суровини за производство на енергия; разходите за горива за транспорта; разходите за труд и работна заплата и другите експлоатационни разходи. Преференциалната цена на електрическата енергия от възобновяеми източници се определя за целия срок на договора за изкупуване по чл. 31, ал. 2, като след изтичане на този срок преференции за цените не се предоставят. Видно е, че с решението на КЕВР за установяване на НСП се установяват факти и обстоятелства, касаещи отношения, възникнали преди датата на издаване на акта, които продължават да съществуват до определения срок на действие на дългосрочните договори за изкупуване на електрическа енергия. Това е така предвид сключените от производителите на енергия от възобновяеми източници дългосрочни договори за изкупуване на енергия от ВИ и факта, че цената, по която тази енергия се изкупува (т.е. определената от Комисията преференциална цена) не се променя за срока на договора (чл. 32, ал. 4 от ЗЕВИ).

Следователно, видно както от ЗЕВИ, така и от множеството ценови решения на Комисията, постановени след влизане в сила на ЗЕВИ, преференциалните цени,

определени по реда на чл. 32 ЗЕВИ, включително и тези по Решение № Ц-10 от 30.03.2011 г., не са регламентирали изискване за отделно, самостоятелно посочване в ценовото решение на количеството електрическа енергия за собствени нужди, извън нормативно регламентиранияте ценообразуващи елементи, какъвто е и производителността на инсталацията според вида технология и използваните ресурси. Съгласно чл.36, ал.1 ЗЕ цените, които подлежат на регулиране, се образуват от енергийните предприятия съобразно изискванията на този закон и наредбите по ал. 3. Според чл.19 от Наредбата за регулиране на цените на електрическата енергия определянето на преференциалните цени на електрическата енергия, произведена от възобновяеми източници, се извършва по видове възобновяеми източници, като се отчитат характеристиките на съответните технологии. При определяне на преференциалните цени на електрическата енергия се прилагат критерии, валидни за всички възобновяеми източници. Въз основа на тези норми Комисията за енергийно и водно регулиране определя цени за групи производители в зависимост от вида на възобновяемия източник, наличния ресурс на първичния енергиен източник; видът на технологията; големината на инсталираната мощност на обекта; мястото и начинът на монтиране на съоръженията. При прилагане на този подход нетното специфично производство като един от ценообразуващите елементи не се определя индивидуално, а по групи производители, като се съобразяват съответните средни стойности съобразно легалната дефиниция на понятието. Употребеният в тази дефиниция израз "собствени нужди" не означава, че стойностите следва да се отчитат отделно за всеки производител, след като величината на нетното специфично производство на електрическа енергия е изразение на осреднени годишни стойности за производството на електрическа енергия от 1 kW инсталирана мощност /Решение № 2571/24.02.2021 г. по адм. дело № 6183/2020 г. по описа на ВАС; Решение № 7152/14.06.2021 по адм. дела № 4746/2020 г. по описа на ВАС; Решение № 3607/ 18.03.2021 г. по адм. дело № 14462/2019 г. по описа на ВАС; Решение № 2587/24.02.2021 г. по адм. дело № 13592/2019 г. по описа на ВАС/. Комисията, която е органът, компетентен да определи нетното специфично производство на електрическа енергия, е изложила съдържателни мотиви относно начина на определяне на нетното специфично производство за съответната група производители. Приложеният финансов модел е обоснован с конкретни данни, при дадени в решението подробни разяснения.

Енергията за собствени нужди за съответната група централи представлява количествата енергия за покриване на технологичните нужди на централите и е заложена като % (процент) от брутното производство на електрическа енергия от различните видове централи - фотоволтаични, вятърни, водноелектрически и от биомаса. Процентът собствени нужди е приложим спрямо съответната група производители и се определя въз основа на данните, които КЕВР събира служебно във връзка с изчисляване на инвестиционните и експлоатационни разходи на централите съобразно вида на технологията и нейните специфични технически показатели, при определяне на преференциалните цени през годините. В този смисъл данни за този компонент също се извличат от ценовите решения и съответните ценообразуващи елементи на определената преференциална цена за изкупуване на електрическа енергия от ВИ, по групи производители.

Собствените нужди на групата производители на електрическа енергия по т. 8 от Решение № Ц-010 от 30.03.2011 г., във връзка с Решение № Ц-013 от 28.06.2006 г.,1 по

преценка на КЕВР, са заложи при определяне на преференциалната цена за тази група производители в размер на 0 % от средногодишното количество произведена електрическа енергия от тези централи. Т.е., тези собствени нужди са част от количествата електрическа енергия, произведена при посочената в ценовия модел към Решение № Ц-013 от 28.06.2006 г., във връзка с т. 8 от Решение № Ц-010 от 30.03.2011 г. средногодишна продължителност на работа, съответно производителност на този вид централи. Този размер на собствените нужди е в съответствие с предвидената 22,83% годишна ангажираност на работа и специфичните особености по отношение на режима на работа и часовата натовареност през годината за такъв тип централи, предвид основния фактор в сектора - характер на природния ресурс. В същото време нивото на собствените нужди на групата централи в конкретния случай се определя за определената мощност от 33 MW в рамките на групата вятърни електрически централи, работещи до 2 250 часа. В този смисъл определените 0 % собствени нужди от годишното производство 66 000 MWh, или 0 MWh е технически параметър, пряко свързан с определената цена и представлява референтна стойност за конкретните инсталации.

В т. 8 от Решение № Ц-010 от 30.03.2011 г. на ДКЕВР е определена преференциалната цена на електрическата енергия произведена от ВтЕЦ, въз основа на посочените в мотивната част на Решение № Ц-013 от 28.06.2006 г. ценообразуващите елементи, формиращи преференциалните цени на тези централи, групирани съобразно предвидените законови критерии. По отношение на данните, въз основа на които са преизчислени преференциалните цени на електрическа енергия, произведена от възобновяеми енергийни източници и по-конкретно за ВяЕЦ, работещи до 2 250 часа, по т. 8 от Решение № Ц-010 от 30.03.2011 г., следва да се има предвид, че преференциалната цена е образувана на база 80% от средната продажна цена за предходната календарна година и добавка в размер на 95% от добавката за предходната календарна година в утвърдените преференциални цени със съответните решения на ДКЕВР, като е илюстрирана и таблично за по-голяма яснота в Решение № СП-5 от 28.03.2019 г. на КЕВР.

Видно от горното, преференциалната цена за вятърни електрически централи, работещи до 2250 часа, е формирана при размер на необходимите годишни приходи, който покрива разходите, необходими за производството на заложените количества нетна електрическа енергия, които от своя страна представляват произведение на пълните ефективни часове на работа и мощността на съответната централа, като в случая нетната електрическа енергия е равна на брутната електрическа енергия с приспаднати собствени нужди. В тази връзка и след преглед на ценообразуващите елементи, въз основа на които е определена преференциалната цена за вятърни електрически централи работещи до 2 250 часа по т. 8 от Решение № Ц-010 от 30.03.2011 г. на КЕВР - 188,29 лв./MWh, без ДДС, във връзка с Решение № Ц-013 от 28.06.2006 г. - 175,00 лв./MWh, КЕВР е установила нетно специфично производство на електрическа енергия в размер на 2 000 kWh, при средногодишна производителност на работа 2 000 kWh/kW и след приспаднати собствени нужди в размер на 0%.

Изцяло в горния смисъл е решение № 4360 от 25.04.2023 г. по адм. д. № 10608/2021 г. на ВАС, Трето отделение.

В обобщение съдят намира, че решението е постановено от компетентен орган, при спазване на процесуалните правила и в съответствие с приложимото материално

право. Жалбата се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена. При този изход на спора основателни се явяват претенциите на ответника и заинтересованата страна за присъждане на юрисконсултско възнаграждение на основание чл.143 и чл.144 от АПК, във връзка с чл.78, ал.8 от ГПК, във връзка с чл.37 от Закона за правната помощ и чл.24, ал.1 от Наредбата за заплащане на правната помощ.
Така мотивиран, съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ оспорването на „ВГ-6“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя К.-К. Д. срещу Решение № СП-5 от 28.03.2019 г. на КЕВР, с което е установено, считано от 31.07.2015 г., нетно специфично производство на електрическа енергия в размер на 200 kWh, въз основа на което е определена преференциална цена за вятърни електрически централи, работещи до 2 250 часа по т.8 от Решение № Ц-010 от 30.03.2011 г. на КЕВР, във връзка с Решение № Ц-013 от 28.06.2006 г.

ОСЪЖДА „ВГ-6“ ЕООД, ЕИК 124713301 да заплати по сметка на Комисията за енергийно и водно регулиране сума в размер на 100 лв., представляваща юрисконсултско възнаграждение.

ОСЪЖДА „ВГ-6“ ЕООД, ЕИК 124713301 да заплати по сметка на „Национална електрическа компания“ ЕАД сума в размер на 100 лв., представляваща юрисконсултско възнаграждение.

ОСЪЖДА „ВГ-6“ ЕООД, ЕИК 124713301 да заплати по сметка на „Електрохолд продажби“ ЕАД сума в размер на 100 лв., представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ: